

Pet teza o sveučilištu u blokadi

DEAN DUDA

doi: 10.3935/rsp.v16i2.866

Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu

Hotimična redukcija recentnih zbiivanja na samo jednog izabranog aktera, u ovom slučaju sveučilište, pokazuje ukratko sljedeće:

- a) Sveučilište (sveučilišna vlast, izabrani čelnici, senati, Rektorski zbor itd.) je, uostalom kao i Ministarstvo znanosti, studentske zahtjeve doživjelo kao incident i zato je reagiralo represivno, što razumljivo proizlazi iz položaja nekakvog, nedefiniranog subjekta koji u studentima prepoznaje protivnike, a u činovnicima iz Ministarstva znanosti, unatoč lošoj komunikaciji (primjer Sveučilišta u Zagrebu), vidi hijerarhijski nadređene figure koje snishodljivo i strpljivo tumači kao partnere.
- b) Sveučilište je studentske zahtjeve manipulativno iskoristilo kao relativno povoljnu okolnost da u dogledno vrijeme »usavrši« postojeći model plaćanja visokoškolskog obrazovanja, dakle sveučilište ne razmišlja o potpunom javnom financiranju visokoga školstva nego koristi postojeći bunt kao alibi za provedbu »kontrolirane« komercijalizacije. Stoga je razumljivo da sveučilište, kao ni Ministarstvo znanosti uostalom, ne razumije jednostavnu činjenicu da se sankcioniranje studenata koji nisu ud-

ovoljili uvjetima propisanim njihovim studijskim programima ne smije provoditi prema financijskim kriterijima.

- c) Sveučilište je propustilo priliku da zagovorom besplatnog visokog obrazovanja aktivno sudjeluje u razrješenju niza neuralgičnih točaka koje već godinama progrediraju na fakultetima koji funkcioniraju po modelu javno-privatnog partnerstva, u kojemu se uspješno poslovanje uvelike mjeri količinom novaca namaknutih plaćanjem studija za tzv. osobne potrebe.
- d) Sveučilište ne razumije ideju jednakosti, kao što ne razumije ni javni interes, jednakost prilika ili solidarnost, odnosno ne vidi ili pak odbija vidjeti da je vrijednosni sustav studentske pobune nešto posve drugo od postojećeg korporacijskog habitusa koji se ponašanjem sveučilišta i fakultetskih uprava uglavnom nameće kao jedini poželjan tranzicijski oblik postojanja akademske zajednice.
- e) Sveučilište koje ideju besplatnog školstva očevidno doživljava kao incident, uopće ne razumije društvene procese, svoju ulogu u društvu, niti je svjesno vlastite kolonijalne pozicije. Sveučilište je još jednom propustilo priliku za ozbiljnu samorefleksiju.